

sen; § 73 har en ganske anden Betydning og maatte bibeholdes.

Den lille Ændring til § 78, som Udvalgets Flertal har stillet, er begrundet i den nøie Forbindelse mellem de to Love og Flertallets Stilling til dem og begrundet i Indledningen.

Mindretallet, Brig, Hindenburg, P. Hansen, Ingerslev, Corn, Pedersen, og Thorup, finder Anledning til at udtale, at det ikke er enigt i forskellige i Betænkningen forekommende Udtalelser. Da Mindretallets Stilling til Lovforslaget iøvrigt vil fremgaa af dets Stilling til de stillede Ændringsforslag, finder det ikke Anledning til yderligere Bemærkninger.

§ Enhold til det foran Udviklede stilles følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Kapitel I.

Til § 3.

1) Efter „gjældende Regler“ i 4de Linie indskydes: „og hvad i saa Henseende yderligere er fastsat ved nærværende Lov, jfr. §§ 11 og 12.“

Til § 11.

2) I Paragrafens 6te Linie udgaa Ordene „eller“ og „ikke“. Efter Ordet „Naadighed“ sættes Punktum. Resten af Paragrafen, altsaa fra Ordet „ved“ til Slutningen, udgaa.

Derefter tilføjes følgende nye Stykke:

3) „Døer Faderen til et uægte Barn, forinden det har fyldt sit 14de Aar, tilkommer der Moderen, Barnet eller dem, der maatte træde i deres Sted, hvad Retten til Underholdningsbidrag angaar, Ret til de vedtagne eller bestemte Bidrag, ikke blot indtil Faderens Død men fremdeles indtil Barnets fyldte 14de Aar eller dets Død, hvis denne skulde indtræde tidligere, dog at Kravet paa de efter Faderens Død paaløbende Bidrag staa tilbage for den ham paahvilende Gjæld. Forsaavidt Beløbet af de sidstnævnte Bidrag, beregnede indtil Barnets fyldte 14de Aar, maatte overstige Halvdelen af den Arv, der maatte tilfalde et ægte Barn, kunne Arvingerne fordrø Beløbet nedfat til denne Halvdel, naar de strax ville udbetale hele det saaledes udkommende Beløb; men iøvrigt ere Arvingerne ikke pligtige til paa eengang at udbetale det hele Beløb af de omhandlede løbende Bidrag, naar der stilles saadan Sikkerhed, som af Rigtigheden anses tilstrækkelig for, at de af Arvingerne eller en enkelt af dem skulde blive ordentlig erlagte, efterhaanden som de forfalde.“

4) Derefter indskydes følgende nye Paragraf:

§ 12.

Unddrager Nogen sig den ham paahvilende

Udvalgenes Betænkninger

Underholdningspligt ligeoverfor Hustru eller Børn, ægte eller uægte, ved at forlade Landet, kan Kravet i den Anledning ikke blot for hele den forløbne Tid gjøres gjældende imod ham ved hans Ankomst her til Landet eller andet Sted, hvor den fornødne Retshjælp i saa Henseende maatte kunne faaes, men ogsaa i Tilfælde af hans Død imod hans Bo for Tiden, indtil Døden fandt Sted. Underholdningsbidraget bliver at fastsætte paa sædvanlig Maade, forsaavidt dette ikke maatte være stillet forinden hans Vortreise fra Landet. Ligesom Fattigvæsenet efter Omstændighederne træder i Hustruens eller Børnenes Sted, saaledes tilkommer det heromhandlede Krav de paagjældende Personer som en almindelig Formueret, uden at være afhængig af særegne personlige Betingelser i det Dreblit, det gjøres gjældende, og kan som Følge heraf dels overdrages til Andre, dels være Gjenstand for Arv.“

Til § 12.

Til § 12.

5) Clausen, Christiansen, Holstein-Pedreborg, S. Jensen, N. Jensen, S. Nielsen, Th. Nielsen, Corn. Petersen, Lange, Thorup og P. Hansen:

5) Paragrafen udgaa.

6) Brig og Ingerslev; tiltrædes subsidiært af Hindenburg og R. Pedersen:

6) Paragrafens første Stykke udgaa, og i dets Sted indskydes følgende:

„Udenfor den i de foregaaende Paragrafer hjemlede Forsørgelsespligt kan det paalægges Forældre i Trangstilfælde at understøtte deres ægte Børn, Moderen hendes uægte Børn og Adoptivforældre deres Adoptivbørn indtil Børnenes 25 Aars Alder, dog kun under Forudsætning af, at Børnene ere ugiftte. Ligeledes kan det i Trangstilfælde paalægges myndige ægte Børn at understøtte deres Forældre og myndige uægte Børn deres Moder, navnlig forsaavidt Børnene tidligere s. G. til Etablering og deslige af Forældrene eller Moderen have modtaget betydeligere Gaver, Forskud paa Arv og deslige. Er der flere Personer, hvem lige Forpligtelse til en Slægtning Underhold paahviler, bliver Bidraget at fordele paa dem efter deres større eller mindre Gode.“

Til § 13.

7) Paragrafen udgaa.

Til § 14.

8) Paragrafens første Linie indtil Ordet „overhovedet“ udgaa, og den begynder altsaa med Ordet: „Den Omstændighed“.

Efter Ordet „Person“ i sidste Linie indskydes: „kan“.